

իսկ մնացած նշխարքը հրաշքով մը
գտնուելով՝ Ապանիա բերուեցան Եր-
րուսաղեմին առնուելու ատեն և ուխ-
տատեղին ան ատենէն սկսաւ պայծա-
ռանալ անհամար հաւատացելոց այցե-
լութեամբ, որ արդէն թ. գաղտնն սկիզ-
բէն կու գային հոս : Արքոյն պատկերն
նախ նկարէն փայտէ էր, բայց վերջը
երբոր նշխարքները ուրիշ մատուռ մը
փոխուեցան, զմբեթին տակ, արձանն
ալ փոխուեցաւ, և է ձոյլ ոսկի երկու
ոտք բարձրութեամբ. շրջանակը և տա-
պանակն ալ արձրթէ . նշխարաց աման-
ներն ալ ազամանդով զարդարած, ար-
ձըթէ տուփերու մէջ : Խյորանին եր-
կու կողմի եղած երկու սիւնը արձրթի
թիթեղներով երկինք մը կը վերցընէն .
գիշեր ցորեկ սուրբ պատկերքին չորս
կողմը հարիւրաւոր մոմ կը վառուի : Ին-
չուան հիմայ ալ դեռ սուրբ Հակոբայ
գլխին վրայ մարտիրոսութեան նշանը
կ'երևայ : Ո՞խայն թէ ուխտագնացու-
թիւնը ուժեւտաներորդ գարէն վերջը՝
աւծինին պէս յաճախուած չէ :

Դյիկայ է հասարակաց կարծիքը սբ
Հակոբայ նշխարաց վրայօք . բայց մեր
ազգն ալ հին և շարունակ աւանդու-
թեամբ կը ցուցընէ որ սուրբ Հակոբայ
առաքելոց մեծ նշխարք և գլուխն՝ իրեն
վանքին մէջն է յիշուսաղէմ : Ինով
հաւանականն է որ Կոմպոստելայի
սուրբ. Հակոբն է՝ Արսերն կամ Եղբայր
տեառն անուանեալը, ինչպէս Ապանիա-
յիք ալ կը վկայէն, որովհետեւ այս եր-
կու անուանակից սրբոց վարքը իրարու-
հետ շփոթած են :

ՏԵՍԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԵՐՈՒԵՍ

Դժուկ.

Դժուկնը այլ և այլ տեսակ է, ու ա-
րուեսափից մէջ զանազան անուններ ու-
նի, ինչպէս են ածուխ փայտեայ, ածուխ
բուսական, ածուխ կենդանական՝ որ կենդա-
նեաց ոսկորներէն կը հանուի, ածուխ
կանուայէն, փայտափար, ածխափար, Առպա,
և այլն : Մցնք ամէնքն ալ թէպէտ և
իրարմէ շատ կը տարբերին, բայց իրենց
սե կերպարանքին և մէկ երկու յատ-
կութեանցը համար ածուխ զրուցուած
են . և սակայն ածուխ բառը մասնա-
ւոր կերպով սեպհականած է փայտեայ
ածուխին :

Դյա անգամ կ'ուզենք խօսիլ միայն
փայտեայ ածուխը շինելու կերպին և ա-
նոր զանազան յատկութեանցը վրայ,
որուն կիրառութիւնը շատ յաճախն է
թէ տնական և թէ արուեստական գոր-
ծոց մէջ, մանաւանդ այրելու համար,
և հին ատենէն ՚ի վեր ծանօթ էր մար-
դուս, և սովորական շինելու կերպն ալ
նոյն էր թէ հին ատեն և թէ հիմա :

Փայտէ ածուխ շինելո՞ն էբոյը : — Դե-
տինը պիտի ըլլայ շիտակ ու կարծր, ա-
նոր համար ուր տեղ որ փայտէ ածուխ
սիխի շինուի, պէտք է նախ հարթա-
յատակ ընելու զարնել, 12 կամ 15 ու-
նաշափի տարածութեամբ : Ո՞յն փա-
յտերն որ աւելի կարծր են, և որ քիչ
տարածոցի մէջ շատ զանգուած կը պա-
րունակէն, անոնց ածուխը աւելի ընտիր
է, ու աւելի ջերմութիւն կ'արձըկէ :
Փայտերը պէտք է ամէնն ալ հաւասար
պղտիկ կտրել իբր 3 բթաշափ տրա-
մագծով : Ետքը հաստ ցցերով ցցա-
պատնէշ մը շինել, ու այն ցցապատնէշին
մէջտեղը լեցընել այն փայտերն որ պի-

1 Բազմավիպիս մէջ այլ և այլ տեղ խօսուած է
զանազան տեսակ համբային ածուխներու վրա .
տես Հտ . Գ . 288 : Հտ . Ե . 112 : Հտ . Է . 174 :

տի ածուխ ըլլան , ու վրան գոցելուրիշ աւելի հասա փայտերով խիտ խիտ շարուած : Այս յարկին վրայ զնելու է ուրիշ փայտերու կարգ մ'ալ , ու անսնց չորս դին պատելնոյնպէս ցցերով , և ճայրը կոնոնաձև վերջայընել , ու գոցել ծակերը խոնաւ հողով ու խոտով : Այսպէս պատրաստելն ետե , պէտք է զիւրավառ փայտերով կրակ զնել այս երկու յարկերուն մէջ տեղը , որով քիչ ատենէն կը սկսի թանձր ծուխ դուրս ելլել , բայց ուր տեղ որ ծուխը շատ առատութեամբ գուրս կ'ելլայ , պէտք է հոն հողով ծածկել , և քիչ մը ծուխին ելլելու ձամբայ թողուլ , ու բոլորը չգոցել որպէս զի կրակը չմարի . իսկ ծուխը զագաթէն աւելի առատութեամբ կ'ելլայ : Երկրորդ օրը ծայրէ ծայր փայտակոյտը ցցերով մէկտեղ կը բուռնի , ու չորս զին բոց կ'արձեկէ . այն ատեն պէտք է ամէն զիէն հողով գոցել , ու ծուխը ներսը արգիլել մինչեւ չկարենալ դուրսի օդին հետ հաղորդութիւն ունենալ : Ո՞էկ օր մըն ալ այնպէս թողլու է ու խարոյկին կրակը կը մարի և գործողութիւնը կը լիննայ , ուստի և չորրորդ օրը պէտք է ածուխները խարոյկէն մէկդի առնել : Ո՞է օր փայտերը չոր են՝ երկու օր բաւական է գործողութիւնը ամբողջացընելու համար : Այս է սովորական կերպը անտառներու մէջ ածուխ ընելու , որով աւելի զիւրին և աժան կ'ըլլայ :

Կան այլ և այլ կերպէր ալ օր ասկէ քիչ շատ կը զանազանին , զոր օրինակ խարուկին ձեին մէջ , որ կրնայ քառակուսի , բրգաձեւ ըլլալ , և այն . կան օր առանձին ծինելցզներ կը յարմարցընեն խորուկին վրայ այլ և այլ կողմեր , կան օր փայտերը ազիւսէ վառարանի մէջ կը վառեն , որով գործողութիւնն ալ աւելի զիւրութեամբ , կարծ և կանոնաւոր կերպով մը առաջ կ'երթայ . բայց աւելի տուղ կ'ըլլայ վառարանին շինութեանը պատճառաւ . կան օր կ'ածխացընեն փայտերը երկաթէ մեծամեծ խողովակներու մէջ զնելով , որոնց մէկ ծայրը պղտիկ ծակ մը կայ . այս կերպով կրնայ ժամանական մէջ փայտը ածխանալ ու

ամէն կերպերէն աւելի ածուխ ունենալ ու քիչ մնխիր : Սովորական ոձովն որ անտառներու մէջ կը գործածուի 100 էն 18 ածուխ կ'ելլայ :

Փայտեայ ածուխին յափէութեաննէրը : — Փայտեայ ածուխը սեւ , հաստատուն , փշրուն ու բեկանուտ մարմին է . ներսի դին կարգ կարգ է ու փայլուն : Ամեննեին կրակի մէջ չկրնար հալիլ կամ ցնդիլ . փոշին մետաղները մաքրելու կը գործածուի : Պէտքութեան քիչ հաղորդիչ է . իսկ ելեքտրականութեան բաւական ընտիր հաղորդիչ է , մանաւանդ թէ որ աղէկ կրացած ըլլայ , այսքանիս համար շանթարգել գործիներուն ոտքը պատելու կը գործածուի , որ և երկաթը ժանդուելէն կը պահէ : Ո՞ծուխը խոնաւ գետնի մէջ անայլայլակ կը կենայ , ու ասոր համար այն ցիցերը որ գետին պիտի խոթուին , նախ ծայրերնին կ'այրեն կ'ածխացընեն : Այս կերպով կրնանք հին ծառերը փատելէն պահելքանի մը գծաշափ խորութեամբ կոչկերնուններսի կողմը ածխացընելով . թանաքը ու պատկերաչաններու այն սեներկերը սրոց մէջ ածուխ կը մոնայ , կրնան դիմանալ երկայն ատեն , թէ պէտև և խոնաւութեան մէջ զրուին : Ո՞ծուխը կը գործածուի հոտած ջուրը անուշցընելու և զանիկայ պահելու հոտելէն , վասն զի հոտեցընող կազերը կը ծծէ . անոր համար և օգտակար կ'ըլլայ ծովային երկայն ձամբորգութիւններու մէջ : Այս գործածուի նաև քանի մը գոյացութեանց տափակ համը վերցընելու , ինչ պէս մեղրի , զանազան օշարակներու և այն , կը գործածուի նաև շաքարը մաքրելու . բայց աս բանիս աւելի յարմար է կենդանական կամբուսական ածուխը : Ո՞ծուխը քանի մը բուսական զոյները գունատելու յատկութիւն ալ ունի , մանրամաղ փոշի գարձընելով զանիկայ . բայց կենդանական ածուխը նոյն յատկութիւնն աւելի կերպով մը ունի :

Ո՞ծուխը բնութեամբ սաստիկ հակամէտ է թթուածին կազ ծծելու , անոր համար ալ շատ անգամ կը գործածուի մետաղական ոքսիտները իրենց մե-

տաղական վիճակին վերածելու համար, որովհետև ածուխը ոքսիտին վրայէն վերցրնելով իր բաղկացուցիչ ապարերէն մէկը, այսինքն զթթուածինը, ազատ վիճակի մէջ կը թողու անոր մետաղը :

Փայտէ ածուխը կը գործածուի նաև վառօդ շինելու :

“Ճուխը վառելու ատեն միշտ ածխական թթուուտ կ’արձըկէ, որ և մեծամեծ ցաւալի դիպուածներու երեեմն երբեմն պատճառ եղած է, երբոր անխոհեմութեամբ վառած ածուխը խուցի մէջ պահուի, պատուհանները գոյ, որով խուցին օդը չկարենալով ելեմուտ ունենալ, չնչարգելութիւն ու մահ կը պատճառէ խուցին մէջի բնակիչներուն։” Այնպէս պախարակելի է արեւելցոց այն սովորութիւնը, որ կրակը երկայն ատեն դիմանալու համար, անոր չորս դին մոծիր կամ ածխոյ թթած մանրուք կը դնեն :

Հ. Մ. ՍՈՑ.

ԲՆԱԳԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲՈՒՍԱԲԱՌՈՒԹԻՒՆ

Հարահամագուն կամ՝ Արականքար :

ԲՈՒՍՈՑ մէջ զարմանալի յատկութիւններ ունեցողներէն մէկն ալ Հարսնամատն կամ Առնուֆար ծաղիկն է, որ մեր զրոց մէջ երբեմն Վրային շուշան ալ կոչուած է. ասոր կասդյոտ տեսակը Վեղոս գետին եղեցը և Հարաւային Վրիթիկէին մէջ կը բուսնի : Արմատէն Երկնցած կոթերուն վրայի հաստ, սրբտածեւ ու մութ կանաչ տերեները ջրին երեսը կը լողան . քանի մը կոթերուն վրայ ալ երկնագոյն աղուոր ծաղկըներ կը բացուին որոնք իրեք չորս օր կը դիմանան . աս ծաղկին թերթերը Երկայն ու սուր են . Ծաղիկը ցորեկը կը բացուի ու գիշերը կը գոցուի :

Վեղոսի ջուրը կիսած տեղուանքը Հարսնամատին նման ուրիշ ծաղիկ մըն

ալ կը բուսնի, որն որ հին Ազիալտացիք սրբազն բանի մը տեղ դնելով իրենց աստուածոց մեջեաններուն մէջ պատկերը կը քաշէին . աս աղուոր բոյսը Ազիալտաց Աղոսի ջրէն ձեացած լշակներուն մէջը կը բուսնի : Ազիալտացիք չէ թէ միայն իրենց երկրին պաղաբերութիւնը աս ծաղկէս կը գուշակէին, հապա նաև ուրիշ զարմանալի բան մըն ալ դիտեր էին աս ծաղկիս վրայ . այսինքն թէ առաւատները ջրէն դուրս ելալով ծաղիկը կը բացուէր ու իրիկուան դէմ նորին գոցուելով ջրին տակը կը մտնար . ասկէց հետեւցուցին որ ասիկայ արեւուն հետ վերաբերութիւն մը պիտի ունենայ, ուստի արեւուն ընծայեցին : Անոր համար է որ ինչուան հիմա գտնուած Ազիալտացոց սրբագիրներուն մէջ աս ծաղիկս ալ քաշուած կը գտնուի երբեմն բայցուած երբեմն ալ միայն կոկոնը : — Բաւն ծաղիկն որ հիմա ալ կը բուսնի ձերմակ ու վարդագոյն է . իրեն լայն ու վահանածեւ տերեներուն վրայի կողմը մութ կանաչ է . իսկ տակի կողմը լերգի գոյն է . երկայն կոթեր ունենալով ջրին երեսը կը լողան . իրեն հաստ արմատին ու հունտերուն մէջ ալիւրի պէս նիւթ մը կայ, որն որ հին Ազիալտացիք ուտելու համար կը ժողվէին . բայց անհամ բան մը ըլլալուն հիմակ չեն գործածեր :

❖❖❖

Բալառան :

ԲՆԱԳԱՏՈՒՄԲ՝ Առնուֆարի ցեղէն կը սեպէն նաև բալասանի ծառը, որ արեւատեան Հնդկաստանի ու Պրազիլի անտառներուն մէջ կը բուսնի առանց մշակելու : Ծառը շատ բարձր է, տերեները առաջայի տերեներուն կը նմանին, պղտի ծաղկըներ կու տայ, պղտուղն ալ կլոր ու մաստ է որուն մէջ շատ հունտեր կան բայց չեն ուտուիր : Ոչէ որ կեղեւին վրայ քանի մը տեղ ձղքես բալասանը բեեկնի խէժին պէս կը վազէ, և տակը դրուած ամաններուն